

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 118-0-Кж-08-000 176
Бања Лука, 04.11.2008. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Горане Микеш, као предсједника вијећа, мр Вељка Икановића и Слободана Милашиновића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптуженог Е.М., због кривичног дјела разбојништва у покушају из члана 233 став 2 у вези са ставом 1 и чланом 20 Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби окружног тужиоца у Добоју, изјављеној на пресуду Окружног суда у Добоју бр. 013-0-К-08-000 012 од 03.09.2008. године, након одржане јавне сједнице вијећа дана 04.11.2008. године, у присуству републичког тужиоца мр Ненада Врањеша, а у одсуству уредно обавијештених оптуженог и његовог браниоца А.М., адвоката из З., донио је истог дана

П Р Е С У Д У

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог Е.М., а жалба окружног тужиоца у Добоју уважава и преиначава пресуда Окружног суда у Добоју бр. 013-0-К-08-000 012 од 03.09.2008. године у одлуци о казни и трошковима кривичног поступка, тако што се оптужени Е.М. за кривично дјело разбојништва у покушају из члана 233 став 2 у вези става 1 и члана 20 кривичног закона Републике Српске, за које је оглашен кривим том пресудом, примјеном члана 32, 37, 38 и 39 истог закона о с у ђ у ј е на казну затвора у трајању од 3 (три) године, у коју се урачунава вријеме проведено у притвору од 29.04. до 03.09.2008. године и на основу члана 99 Закона о кривичном поступку обавезује да плати трошкове кривичног поступка у износу од 5.015, 00 КМ у року од 15 дана под пријетњом принудног извршења.

У преосталом дијелу првостепена пресуда остаје неизмијењена.

О б р а з л о ж е њ е

Првостепеном пресудом Окружног суда у Добоју бр. 013-0-К-08-000 012 од 03.09.2008. године оптужени Е.М. је оглашен кривим због кривичног дјела разбојништва у покушају из члана 233 став 2 у вези са ставом 1 и чланом 20 Кривичног закона Републике Српске, осуђен на казну затвора од двије године, у коју је урачунато вријеме проведено у притвору од 29.04.2008. године па надаље

и обавезан да накнади штету оштећеном у износу од 2.578,00 КМ, а ослобођен је трошкова кривичног поступка који су пали на терет буџетских средстава.

Благовремено изјављеном жалбом окружни тужилац у Добоју ову пресуду побија због одлуке о кривичној санкцији и трошковима кривичног поступка, са приједлогом да се жалба уважи и пресуда преиначи изрицањем казне затвора у дужем трајању и обавезивањем оптуженог на плаћање трошкова кривичног поступка у износу од 5.015,00 КМ.

Ову пресуду благовремено изјављеном жалбом побија и бранилац оптуженог А.М., адвокат из З., због одлуке о казни предлажући да се жалба уважи, побијана пресуда преиначи и оптуженом изрекне казна затвора у краћем трајању.

Одговори на жалбе нису поднесени.

На сједници вијећа републички тужилац је изложио жалбу окружног тужиоца, остајући код њених навода и приједлога.

Испитавши побијану пресуду у дијелу који се побија жалбама, у смислу члана 312 Закона о кривичном поступку, овај суд је одлучио као у изреци из сљедећих разлога:

Жалба тужиоца приговара првостепеној пресуди да није правилно оцијенила и довела у међусобну везу утврђене отежавајуће и олакшавајуће околности, што је имало за посљедицу преблаго одмјерену казну затвора.

Када се околности, на које се првостепена пресуда позива у датим разлозима код изрицања казне, оцијене у својој укупности примједбе жалбе се показују као основане. Признање кривице које је оптужени дао у фази поступка послје рочишта за изјашњење о кривици, на коме је негирао кривицу, јесте олакшавајућа околност и као таква правилно је прихваћена, па жалба није у праву када тврди супротно. Међутим, оправдано указује да је потребно цијенити како је признање дато у каснијој фази поступка, дакле када је требало да започне суђење и извођење доказа, протекло вријеме и учињени трошкови. Због тога је умањена и његова вриједност као олакшавајуће околности, а смим тим и утицај на висину изречене казне.

Од олакшавајућих околности цијењено је понашање оптуженог и његово здравствено стање, мада нису дати разлози шта се под тим појмовима подразумијева и у чему се то огледа, иако је то била обавеза суда. Али према стању списка могло би се закључити да суд цијени као олакшавајућу околност нарушено здравље, као посљедицу рањавања оптуженог при извршењу кривичног дјела. Овакав закључак је потпуно погрешан, јер се оптужени не може позивати на своје повређивање и нарушеност здравља, као олакшавајућу околност, ако су наступили као посљедица његових радњи као учиниоца кривичног дјела извршеног са умишљајем. Дакле, ова околност на страни оптуженог је погрешно цијењена као олакшавајућа.

Када се на овакав правилан начи посматрају те околности које су у побијаној пресуди цијењене погрешно, уз оне које су правилно прихваћене, тада оне саме по себи не могу имати такав утицај на блаже кажњавање који су оствариле.

С друге стране, оправдан је приговор жалбе тужиоца да чињеница учешћа три лица у извршењу кривичног дјела и ранија осуђиваност оптуженог, као отежавајуће околности, које су као такве и цијењене, нису оствариле одговарајући утицај на изрицање казне. Ово су чињенице које одређују околности под којима је извршео кривично дјело и показују личност самог учиниоца, дају дјелу већу тежину и указују на појачану опасност оптуженог. Посматране на овакав начин оне, у међусобној вези са правилно оцијењеним олакшавајућим околностима, упућују на то да је оптуженом нужно изрећи већу казну затвора од оне у побијаној пресуди. Цијенећи да се казном затвора у трајању од три године може постићи сврха кривичних санкција и кажњавања овај суд је ту казну и изрекао, преиначавајући побијану пресуду и уважавајући разлоге жалбе тужиоца.

Жалба браниоца изнјела је став да је казна престрого одмјерена, имајући у виду личност учиниоца, начин извршења кривичног дјела, његове посљедице и чињеницу да је задобио повреде опасне по живот. Што се тиче задобијања повреда ови наводи су неосновани из разлога о којима је већ било ријечи, док се за остале тврдње не износе разлози, тако да није ни могуће прихватити њихову основаност, нити их цијенити другачије осим како је то већ учињено. Зато овај суд налази да жалба браниоца нема основа.

Побијајући правилност одлуке о трошковима, жалба тужиоца се позива на одсуство разлога у образложењу пресуде за ослобађање оптуженог од њиховог плаћања, тврдећи да за то није било основа ако се има у виду да је обавезан да накнади штету и да је умјесто браниоца по службеној дужности себи изабрао браниоца. Први дио приговора би се тичао битне повреде одредаба кривичног поступка, што није наведено као основ за побијање пресуде, па његово истицање у образложењу жалбе тужиоца не дозвољава испитивање пресуде по том основу. Други дио жалбених разлога указује на погрешну оцјену могућности плаћања трошкова, имовног стања и осталих разлога због чега оваква одлука није могла бити донешена. Овај приговор је основан, јер сама констатација првостепеног суда како је из списка видљиво да би оптужени због свог имовног стања плаћањем трошкова кривичног поступка довео у питање своје издржавање не може да послужи као реална подлога за доношење овакве одлуке. Из личних података оптуженог, наведених у пресуди, једино је видљиво да је он млад, са завршеном стручном школом, нежењен, што значи способан и квалификован за привређивање, без породичних обавеза, а из списка се да закључити да је у могућности себи платити изабраног браниоца. Све ово га чини способним и за плаћање трошкова кривичног поступка, јер пресуда не утврђује ни једну чињеницу и околност која би упућивала на супротан закључак. Према уредном попису трошкова, које је тужилац доставио на главном претресу, они су оправдани и износе 5.015,00 КМ, па је правилном примјеном члана 98 Закона о кривичном поступку оптуженог и ваљало обавезати на њихово плаћање, што је овај суд и учинио.

Из ових разлога жалба браниоца је одбијена као неоснована, а жалба тужиоца уважена и на основу члана 320 став 1 Закона о кривичном поступку првостепена пресуда преиначена.

Записничар

Софија Рибих

Предсједник вијећа

Горана Микеш

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић